

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 6. Ex dictis patet que sit illa moralis certitudo quae in hac materia
exigitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

S. VI.

*Ex dictis patet quæ sit illa moralis certitudo quæ
in hac materia exigitur.*

HÆc est quæ dici solet moralis certitudo, & unicuiquè de se suaquæ justitia est necessaria, ut juxta Apostoli *1. Corinth. c. 11. v. 28.* præceptum dignum se probeat qui de Eucharistico pane edat, aut de calice bibat. Adeò ut confessio illi sit præmittenda, *P. 2. de Sacram. pæ. 18. num. 59.* qui, uti id notat Parochorum Catechismus, justè vel veretur oppositum: veretur, inquam, hoc est, ex digno motivo rationibus quibus se justum confidat non acquiescit. Est quippe generalis quidam metus, etiam sanctis in hac vita communis, quod nesciant *utrum amore an odio digni sint.* Nam quamvis spiritus reddat testimonium spiritui eorum quod sint Filii Dei, propter quod meritò confidunt, *Eccles. 9. Rom. 8. v. 16. Sophonie c. 3. v. 17.* sic tamen id moderatur *silens in dilectione sua*, ut omnis contrarius metus plerumquè non possit nec debeat deponi. Hoc ipsis expedire novit ille qui nos vult *servire sibi in timore & exultare cum tremore.* Hic tamen generalis est metus morali certitudini non officiens. Nam dum, hoc excepto, aliud non occurrit ob quod de sua
justitia

inter-
possit,
ndatur
probe-
quod
bus se-
huma-
udiciis
x con-
m vel
& eo-
at, sim-
t, quia
Potest
inter-
spectè
allaciæ
us eo-
fic in-
es qui
onunt,
ivum,
idem-
tamen

S. VI.

justitia ambigere quis debet, sed potius cuncta suadent oppositum, prudenter se justum reputat, & illi absolutè acquiescit, ea sine scrupulosa formidine perficiens, quæ non nisi à justis perfici possunt.

Hoc etiam modo, dum ea quibus pœnitentiam suam ac conversionem manifestat pœnitens, & cætera quæ concurrunt, ritè eum persuadent dispositum, & nihil consideratione dignum sit pro opposito, aut quod illa suspecta faciat vel ambigua, prudenter confessarius acquiescit, & eum debitè reputat dispositum. Et quamvis reflexo intellectu hæc omnia adhuc judicat posse deficere, tamen istius defectus dum nullum alicujus momenti aut ponderis indicium ostenditur, non propterea mentem suspendere debet, sed simpliciter & absolutè, hoc non obstante, debitam ejus dispositionem concludere. Hæc est certitudo hac in re communiter haberi possibilis, ac per hoc censenda est sufficere. *Nam sicut optimè dictum videtur, ait Boëthius, eruditi est hominis unumquodquè ut ipsum est, ita de eo fidem capere atque tentare. Quod explanans Angelicus Doctor. Sicut optimè, inquit, dictum videtur ab Aristotele in principio Ethicorum, eru-*

L. 1. de Trinitate. cap. 2.

Comus, ejusdem capiti.

dit

diti hominis est unumquodque ut ipsum est, id est per modum congruum ipsius rei, ita de eo fidem capere atque tentare. Non enim de omnibus potest equalis certitudo & evidentia demonstrationis servari, & sunt hæc verba Philosoph. 2. Ethic. Disciplinati enim est in tantum certitudinem inquirere circa unumquodque genus, in quantum natura rei recipit.

§. VII.

Hactenus dicta intelliguntur justâ necessitate exceptâ.

HACTenus justam semper excepit necessitatem, sed quid eâ sepositâ faciendum sit, pro viribus quas Deus dedit, conatus fui exponere. Inquiri nunc dignum foret, quæ sit justa illa necessitas, & quomodo ob eam quæ hîc frequentior est, & suos gradus suscipit, hujus Sacramenti ministrationem oporteat moderari. Verùm dumtaxat nunc Appendici respondere constitui: quæ autem ob id hucusque protuli, priora sunt, neque inde dependent, & circa hæc adhuc fervet contentio, quam, eorum veritate manifestatâ & utrimque receptâ, optarim finire. Tum quippe concordibus animis & studiis ad alia quæ particularia magis

N

sunt